

Evangélisták Hírnöke

Rev. Major Michael
Campbell, O.
154 Regent St.
12 — 55

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Isten Uram,
mily nagy vagy Te!

TE NAGY ISTEN, ha nézem e világot,
Melyet teremtett hatalmas szavad.
Ha szemlélem a természet csodáit,
Mily bölcsen alkotád Te azokat.
Óh akkor ujjong szívem benseje:
Isten Uram, mily nagy vagy Te!

Ha feltekintek a nagy égiboltra,
Hol millió csillag ragyog, tündököl.
Ha figyelem a nap fenséges útját,
S a holdat, melyről szelid fény ömöl.
Óh akkor ujjong szívem benseje:
Isten Uram, mily nagy vagy Te!

Ha kutatom az Urnak szent Igéjét,
És szózata megérinti szívem.
Ha nagy örömmel benne megtalálom,
Hogy Isten Lelke nékem mit üzen.
Óh akkor ujjong szívem benseje:
Isten Uram, mily nagy vagy Te!

Ha vissza gondolok a múltra, midőn
A földön járt az Embernek Fia.
Ki bűnösöket magához szeretett
S az átokfán érettük meghala.
Óh akkor ujjong szívem benseje:
Isten Uram, mily nagy vagy Te!

Ha lelkem egén felhők tornyosulnak,
Vészes viharok réme vesz körül.
S az égi Mester hatalmi szavára
Az ég felettem újra kiderül.
Óh akkor ujjong szívem benseje:
Isten Uram, mily nagy vagy Te!

Ha rá gondolok örök otthonomra,
Hol készen vár az égi lakoma.
És hogy Atyám ott kegyelmébe fogad,
Mert értem meghalt Isten szent Fia.
Óh akkor ujjong szívem benseje:
Isten Uram, mily nagy vagy Te!

Németből fordította: Lant Emil.

TARNÓCY ÁRPÁD FEJFÁJÁRA

AZT A SZOMORU meglepő hirt hozta a posta e napokban, hogy Tarnócy Árpád, lapunk nyomdájának tulajdonosa és munkatársa hirtelen, egész váratlanul meghalt. Az elmúlt héten, illetve június 24-én adta át

lelkét Teremtőjének s az Akroni magyar Református templomból nagy részvéttel kísérték ki a sírkertbe.

Tarnócy Árpád elköltözése nemcsak özvegyének, Tarnócyiné aszszonyának és a nyomdai vállalatnak gyászja és nagy vesztesége, hanem nekünk magyar baptistáknak is. Közel 20 esztendeje annak, hogy lapunk, az Evangélisták Hírnöke és Biblia Magyarázónk is, a Tarnóczy

nyomdájában készül s Tarnócy ur nagy gondnal és odaadással lapunk munkatársai közé tartozott, aki a lapnak magasabb nivója fölött velünk együtt örködött. Sokszor cikkeket és verseket is közölt. Lapunk mindenkori szerkesztőit sok jó tanáccsal látta el. Mi baptisták sokat veszítettünk Tarnócy Árpád elköltözésével. Jól esik lelkemnek, hogy a vele való levelezéssel sokszor megköszöntem neki szíveségét, munkáját és jóindulatát.

Tarnócy Árpád elköltözésével nemcsak özvegye és mi magyar baptisták veszítettünk sokat, hanem az amerikai magyarság és a magyar sajtó is. Tarnócy Árpádnak kitünő tolla volt. Alig van ma Amerikában olyan író és költő, akinek írásai és költeményei olyan rendezettek, izlések és mélyenjáró gondolatokkal ékesítettek volnának, mint amilyenek Tarnócy Árpádé voltak. Azok a szép gondolatok, kifejezések, melyek lelkének kincstárából kifejezésre jutottak, páratlanok és megbecsülhetetlenek a magyar életünkben.

Ékes tolla, szorgalmas keze és éles gondolkozása elcsendesült. Helye közöttünk üres. Elment a nagyszámadásra Istenhez, ahova mindnyájunknak menni kell egykor.

A jó Isten legyen vigasztalója özvegyének, a családnak, rokonoknak, barátoknak. Legyen vigasztalója mindnyájunknak. Isten veled Tarnócy Árpád!

—Emeritus.

A MEGDICSŐÜLÉS CSODÁJA

“ÉS HAT NAP mulva magához vevé Jézus Pétert, Jakabot és ennek testvérét, Jánost és felvivé őket magokban egy magas hegyre.” Így kezdődik Máté 17 r. 1 verse. Dehát miért csak hármat? Kivételezett az Ur? Miért csak e három van Jairus leányának feltámasztásánál, a Gecsemánéi szörnnyű éjszakán és a Megdicsőülés hegyén? Az Urnak van 500 főnyi tanítványi serege. Az 500-ból kivesz 120-at, akik a Szentlélek kitöltésénél ott vannak; a 120-ból kivesz 12-öt, akik együtt vannak vele több mint 3 évig; a 12-ből kivesz 3-at, akik különleges alkalmakkor is vele vannak és a 3-ból is kivesz EGYET, a leghüségesebbet, aki első volt a sirnál, de utolsó, aki a kereszttől eltávozott: Jánost és erre bizta a legdrágábbat, az édesanyját.

“Ifju, imhol a te anyád”, mondja az Ur a keresztről Jánosnak. Tehát a leghüségesebbre a legtöbbet bizta.

Igy vesz ki az Ur a 12 közül 3-at, és azokkal megy fel a hegyre. “Az Ur szemei a hüségeseken forognak...”

“És elváltozék előttük” írja tovább Máté. De rendkívül fontos tudni, hogyan történt az elváltozás? “És imádkozása közben” írja Lukács (9, 29). Óh igen, imádkozása közben. Háromszor nyílik meg az ég és dicsőül meg az Ur, de mindig imádkozás közben. Először mikor megkeresztelkedik (Luk. 3, 21); majd a hegyen, és harmadszor, mikor bucsuzik (Ján. 12, 28). Még a Megváltó előtt is imádkozás közben nyílik meg az ég. Mily nagy tanulság ez. Csak az imára nyílik meg az ég. Te előtted is. Imádkozz és megnyílik az ég és orcád elváltozik. Bánatos az arcod, óh imádkozz drága Testvérem és orcád felderül... Talán haragra lobbansz néha, imádkozz és orcádról eltűnik a harag redője... Gondterhelten járod utadat, imádkozz és orcád kisimul... Az imádság a legnagyobb hatalom, mert az Eget nyitja meg.

“És ime megjelenék önöknek Mózes és Illés, akik beszélnek vele.” (Máté 17, 3). Miért éppen Mózes és Illés? “A törvény és a próféták Keresztelő

Jánosig valának, az időtől fogva Istennek országa hirdettetik... (Luk. 16, 16). Megjelenik hát Mózes, aki a törvényt vette és Illés, aki a próféták legkiemelkedőbb ótestamentumi alakja és átadják Isten lelki háztartásának művét az Ur Jézusnak, megbeszélve az Ő halálát. Háromszor nyílik meg az ég, mindháromszor imádkozás közben és mindháromszor az Ur halálával kapcsolatban. Először megkeresztelkedésének alkalmával; ez a képleges halál, másodszor, amikor halálát megbeszéli a hegyen és harmadszor, amikor Ő maga beszél haláláról. Ján. 12-ben. Igen Ő halálra született. Nem volt más lehetőség, csak az Ő halála, a megváltási lehetőség. “Még az Ő szolgáltaiban sem bízhatik” mondja az Ige; “még a csillagok sem tiszták az Ő szemei előtt” olvassuk máshol. Így hát csak egy lehetőség volt, az Ur Jézus halála. Halál volt az egész élete. Születése jászol, halála kereszt. Közben nincs hely, hova fejét lehajtsa. A názáretiek felvivék a hegyre, hogy leteszítsák, a Judaabeliek köveket ragadának, hogy reá hajigálják, a jeruzsálembeliek leselkednek reá, hogy megöljék; a samáriabeliek nem fogadják be. Ez volt az élete. És kiért? Teérted. És miért? A te büneidért. Ő halt meg te helyetted, te miattad, te éretted. Hiszed-e ezt?

De most állj meg egy pillanatra. Olvasd szótagolva: Péter mondja: “Ha akarod, építsünk itt három hajlékot, néked egyet, Mózesnek egyet, Illésnek egyet.” (Máté 17, 4). Figyel a sorrendet? Első az Ur, második Mózes, harmadik Illés. Az Alfa és az Omga (a görög ábécé első és utolsó betűje). Jézus, Ő a kezdet és a vég. De még csodálatosabb, hogy a tanítványok megismerik Mózes és Illést. Megismerik, mert a lélek az örökkévalóságban lelki testet ölt (I. Kor. 15, 42-46). Így ismeri meg Saul Sámuelet (I. Sám. 28, 14), a gazdag megismeri Lázárt (Luk. 16, 23), és a tanítványok Mózes és Illést. Az örökkévalóságban folytatása következik a földi életnek és az emberek lelki érzékeikkel élnek tovább. A tanítványok csak

hallomásból képzelhették el Mózes és Illés alakját, mégis felismerik.

Te is fel fogod ismerni elköltözött hozzátartozóidat az örökkévalóságban. De nemcsak felismerik, de az üdvösségben találkoznak is egymással, mint az ótestamentumi pátriárkák bárhol is haltak meg, az ő népükhöz takarítottak; itt nyilván a lélekről lehet csak szó. És Dávid is azzal vigasztalódik meg, hogy elhunyt gyermekéhez megy egykor és vele találkozik még. (II. Sám 12, 23).

Péter még beszél és közben “fényes felhő boritá be őket”. (Máté 17, 5). A felhő Isten dicsőségének, jelenlétének bizonyítéka. Erről sokszor is az Ige az Ótestamentumban. Isten szava hangzik: “Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm, Őt hallgassátok.” Isten Fiát másodízben dicsőíti meg, és figyelmezteti a tanítványokat, hogy Őreá hallgassanak.

A tanítványok rémülten esnek arcra, az Ur hozzájuk megy, bátorítja őket: “Keljete fel, ne féljete” — mondja nekik. És most, mert ez a legfontosabb, figyeljü meg, ami itt következik: a tanítványok felkelnek és immár senkit sem látának, hanem csak Jézust egyedül. Így írja Máté. — “Senkit sem látának maguk körül, egyedül Jézust” írja Márk. — Lukács így ír: “találtaték csak Jézus maga.” — A lények egy: csak Jézus egyedül. Nincs már ott Mózes, sem Illés, csak Jézus egyedül.

Csak Jézus egyedül. Nincs más név, nem is adatott más, név az ég alatt, amely által kell nekünk megtartatnunk, hanem csak a Jézus neve... Csak Jézus egyedül. Szomorú vagy, ki vigasztalhat meg? Csak Jézus egyedül. Beteg vagy, ki gyógyíthat meg elsősorban is? Csak Jézus egyedül. Erőtlen vagy, ki erősíthet meg? Csak Jézus egyedül. Nincsen élő hited? Ki adhat élő, üdvözítő hitet?

Csak Jézus egyedül.

A tanítványok csak Őt látták, Te is csak Őreá nézz földi életedben, míg egykor majd valóságosan színről-színre is láthatod.

—Fülöp Árpád.

A JUHOKRÓL

János 10:1-29.

AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖK június 15-iki számában a Jó Pásztor címen hozott egy értékes és tanulságos cikket. Mikor ezt olvastam, az Ur úgy vezetett, hogy írjak egy rövid cikket a Juhokról, illetve a Jó Pásztornak, az Ur Jézus Krisztusnak juhairól: a keresztyénekről.

A keresztyén gyülekezet tagjainak egyik megtisztelő feladata, hogy a Mester lányomdokaiban lépkedve fokozatosan mindig jobban hasonlatosak legyenek Hozzá!

Egyik magyarországi gyülekeztünk Biblia óráján egy Testvérünk azt kérdezte a tanítójától: Miért nevezte az Ur Jézus, illetve miért hasonlított a embereket a juhokhoz? A felelet az volt, hogy egy keresztyén ember egész természetesnek veszi azt, hogy a juhokról szóló példázatos tanítása az Urnak a keresztyén emberre vonatkozzon s majd a nagy elválasztásnál (Mt. 25:32) nem a kecskék, hanem az Ur juhai közé számláltasson.

A világ minden táján megtaláljuk az állatvilágban a juhokat és a kecskéket. Szerény véleményem szerint is az Ur azért hasonlítja a keresztyén embert a juhokhoz, mert ez a közismert állat szelíd, türelmes és hasznos. Palesztinában különösen ismert volt ennek az állatnak tulajdonsága. Ismerték a kecskéket is, mely állatok tulajdonsága ellentétes a juhokéval.

Mi azt mondjuk: Jézus a jó pásztor s mi keresztyén emberek az Ur hasonlata szerint juhainak tartjuk magunkat, kik az Ur Jézus nyájához tartozunk. Gyönyörűen hangzik az Ur Jézus tanítása: "Az én juhaim hallják az én szómat. (Jan. 10:27). Az Ó-szövetségben Dávid énekei is elragadtatóan hangzik: "Az Ur az én pásztorom, azért semmiben meg nem fogyatkozom". (23 Zsoltár 1-2). S ha ezek a tanítások keresztyéni életünkben érvényesülnek; ha engedelmeskedünk a terelgetésnek, akkor az Ur Jézus pásztorkodása alatt jó legelőkre és csendes, egészséges vizekhez érünk s valóban igazi boldogság tölti el életünket. — Az Ur

Jézus minden fogyatkozásainkat kipótolja, minden szükségünkről gondoskodik.

Isten gondviselése folytán a főpásztornak, az Ur Jézus Krisztusnak vannak alpásztorai is, kiknek nagy feladatai az Ur Jézus juhainak a gondozása és legeltetése. A gyülekezeteinkben élnek ezek a juhok és bárányok. Az Ur tanításában azt is mondotta: "A jó pásztor az életét adja a juhokért". Az alpásztorok, illetve a lelkipásztorok is arra vannak hivatva, hogy életüket szenteljék fel az Ur szolgálatában a juhokért s mi juhok pedig arra vagyunk hivatva, hogy a Jó Pásztort képviselő s az Ő tiszta tanait hirdető lelkipásztorokat megbecsüljük és ketős tiszteletben tartsuk. Szelidek, türelmesek és hasznosak legyünk a keresztyén gyülekezetünkben.

Megtörténik gyakran a juhnyájjal az is, hogy közéjük kecskék is keverednek. Ezek az állatok természetüknél fogva, ide-oda ugrándoznak. Veszélyes helyeken legelésznek, sziklák tetején, magaslatokon járkálnak s nem igen fogadnak szót a pásztornak.

Az Ur Jézus ismerte azokat az embereket is, akik lelki tulajdonságaiknál fogva a kecskéhez hasonlítottak. A nyájjal, gyülekezettel élnek

ugyan, de valóban nem Krisztus juhai. Kecske természetüknél fogva bántalmára vannak a pásztornak és a juhoknak. Nem élnek a gyülekezet javára, Istenországa építésére. Inkább hátrányára és kárára vannak Isten országának. Az Ur juhainak ezekre nem szabad nézni és hallgatni, sőt minden jó keresztyénnek feladata, hogy még az ilyen keresztyéneket is békességre és a jóra intse, mert az Ur Jézus tanította: "Boldogok a békességre igyekezők". (Mt. 5:9). Ha nem hallgatnak az intő szóra, eljő az idő majd, mikor a főpásztor az itéletnapján elválasztja az emberi lelkeket, mint ahogy a pásztor elválasztja juhait a kecskéktől.

Mi, akik szívének mélyén érezzük, hogy Krisztus által meg lettünk váltva és az Ő juhai és bárányai vagyunk, gyülekezeti életünkben ne csüggedjünk el. Élő reménységgel és szeretettel, hittel tekintsünk a hit kutféjére, lelkünk Nagy Pásztorára: az Ur Jézus Krisztusra, ki érettünk mindent megtett, hogy örökre boldogok lehessünk.

Aki velünk tart ebben a nyájban, aki velünk együtt veszi az életigét, aki gazdag füveslegelőn táplálkozik Isten Igéivel, az bizza magát a jó Pásztorra, hogy megnyerje tőle majd az életnek koronáját. Vigyázzunk arra, hogy soha senki ki ne ragadjon az Ő áldó kezeiből!

(Havasi Gyopár)

A JÓ VISZONY FENNTARTÁSA

TÁRSADALMI életünk minden rétege, még a világ szempontjából is, a jó viszony fenntartásán alapszik. Ha egyik ország a másikkal jó viszonyban van, a két ország barátságos kereskedelmet folytat, diplomáciai összeköttetésük egymás kielégítésére törekszik és a jó viszony fenntartására még áldozatokat is hoznak, mert ez képezi alapját a világbékének. Ami nagyban vonatkozik országokra és államokra, kicsiben ez vonatkoztatható egyetűnk életére is, de még szűkebb körökre is, mint a családi életre is vonatkoztatható.

Hányszor halljuk, vagy ujságok-

ban olvassuk, hogy a férj és feleség között felbomlott a jó viszony, vége lett a családi békének, válás, veszekedés, sőt nem egyszer gyilkosság a következménye a jó viszony felbomlásának. Hány család ment tönkre, hány gyermek züllött el, mert nem tartották fenn a jó viszonyt azok, akik erre hivatva voltak . . . És mindez miért? . . . Ki tudná megválaszolni igazságosan az indokokat, melyeknek alapján felbomlott a jó viszony. Soha, senki! Nincs az a bíróság, amely határozottan megtudja ítélni, hogy mik voltak az okok, melyek a jó viszony megbomlására indította a házasségeket, ugyannyira, hogy ügyük törvényes beavatkozásra szorult. Számtalan példát talál-

(Folytatás a 4-ik oldalon)

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

ISTENNEK ELFOGYHATATLAN JÓSÁGA

JULIUS az aratásnak hónapja. Ilyenkor egy gyümölcsöt megtermő, buzaké-
vékkel megrakott gazdag termőföld tárul
szemeink elé. Mily gyönyörű látvány és
gazdag tapasztalat, amidőn nem csak ké-
peken, hanem valóságban is tapasztaljuk,
hogy a jó Isten gazdagságának sokasága
szerint, minden jó földi, fizikai áldásai-
val betölti az emberek életét. Nem nézi
az embernek méltatlanságait, ellene való
lázadozásait, hanem nagy, elfogyhatatlan
jóságából, alkalmas és alkalmatlan idő-
ben áldásait osztogatja. Ez nem az em-
ber, hanem Istennek elfogyhatatlan jó-
ságából történik.

De nem csak az anyagiakban mutat-
kozik Urunknak elfogyhatatlan jósága és
kegyelme, hanem fokozottabb értelemben
a lelkiekben is. Oh, milyen nagy sötétség
veszi körül azt az embert, aki az Isten
lelki gazdagságait nem látja. Nagyon sok
ember olyan mint a vakondok, amely so-
ha napvilágot nem lát. Amely állatkára
a napfényt bántólag hat s ha tapasztalja,
gyorsiramban siett elrejtőzni a világos-
ságtól. Az emberek között sajnos, vannak
sokan ilyenek. Ha lelki fényt tapasztal-
nak, sietnek letagadni azt s menekülni
a lelki világosság fényétől. De az ilyen
embereknek a sötétségben való bujkálása
éppen úgy nem változtatja meg a lelki
világosságát; mint ahogy az említett állat-

nak földalatti bujkálása nem változtatja
meg a napnak világosságát.

Istennek a lelkiekben megmutatkozó
jósága nagy és elfogyhatatlan. Ne legyünk
háládatlanok, hanem örökre hálásak Isten-
nek, aki még egyetlen egy Fiának sem
kedvezett, hanem Őtet is ide adta éret-
tünk, hogy ha valaki hiszen Őbenne, el
ne vesszen, hanem éljen.

MERRE MAGYUNK?

Lukács 9:62. "És monda néki Jézus:
Valaki az éke szarvára veti kezét, és hát-
ra tekint, nem alkalmas az Isten orszá-
gára.

Téma: "Merre Nézzünk?"

Egy új esztendőnek a kezdete igen al-
kalmas arra, hogy elhatározzuk magunk-
ban, hogy merre fogunk nézni a jövőben.
Mindenki tekinthet négy különböző irány-
ba: t. i. hátra, befelé, felfelé és előre.
Jézus alapigénkben a hátratekintőket nem
alkalmas és nem méltónak ítéli Isten or-
szága részére. Van pedig a hátratekin-
tésnek is valami haszna, ha akarunk ta-
nulni a múltból. Jézus látta, hogy az em-
ber a multat nem arra használja fel, hogy
abból tanuljon és életét javítsa, hanem
a multi dolgok még több haraggal, irigy-
séggel, keserőséggel töltik meg az azokat
néző szíveket. Kevesen haragusznak va-
lakire azért amit a jövőben fog tenni.
De milliók haragusznak a múltért.

Senki nem akar hátra tekinteni és egye-
nesen menni előre. Sem a multban sem
a multnak, nem élhetünk.

Befelé nézni jobb és szükségesebb. Ön-
vizsgálatot mindig tennünk kell. Az Ur
Asztala is erre emlékeztet bennünket. De
mindig azzal a szemmel vigasztaljuk ma-
gunkat, amellyel embertársainkat, és ön-
magunkat is ítéljük meg azért, amiért
mást olyan gyorsan elítélünk. Tegyük ma-
gunkat olyanokká mint amilyené fele-
barátunkat akarjuk tenni.

Felfelé nézni igen szükséges, mert az
bennünket felemel a szellemi világba. De
ennek is megvan a veszélye. Valaki azt
gondolja, hogy a Keresztység csak any-
nyiból áll, hogy néz az ég felé. "Galilea-
beli férfiak, mit állotok, nézvén a menny-
be?" A remeték régen elbujva imában és
bőjtölésben töltötték életüket — csak
néztek felfelé. Ez nem sokat használt sem
Istennek sem embernek.

Mindenek felett többet ér az előre te-
kintés. Aki előre néz, tudja hová megy.
Nem botlik meg és nem esik el. Isten erre
buzdította Józsuét. "Mózes az én szolgám
meghalt" . . . most te menj előre és én
veled leszek. Jézus előre nézett és ment
Jéruszsálem felé — a halálba. Arra tanít
bennünket, hogy tanítvány csak az lehet,
aki nem néz hátra — előre néz és úgy
követi Jézust.

Aki előre néz, annak van hite, bátor-
sága, bizodalma, igyekezete, lelkesedése.
Menjünk nem hátra, hanem előre. Sokkal

tovább érünk Krisztussal a tökéletesség
felé, ha előre nézve bátran megyünk.

M. B.

A JÓ VISZONY FENNTARTÁSA

(Folytatás a 3-ik oldalról)

lunk a féltékenységből eredő vesze-
kedésekre, mert akár az egyik, akár
a másik fél elvesztette bizalmát hit-
vese iránt és sok esetben indokolat-
lanul. Ki tudná megállapítani ilyen
esetben az igazságot?

Olyan rövid az élet, hogy ha száz
évig is élnénk, akkor sem tudnánk
elég hálásak lenni a Gondviselőnek,
hogy közöttünk a jó viszonyt nem
szakította meg, hogy testvéri szerez-
tettel viseltettünk felebarátainkkal
szemben. Nem élet az, amikor az em-
berek egymással szemben ellensé-
geskednek. Nincs abból haszna sem
az egyiknek, sem a másiknak, in-
kább az idegbetegség érzete él a lel-
künkben, ahelyett, hogy békében, jó
viszonyok között, igaz, testvérekhez
méltóan dolgozhatnak egymásért,
egyetünkért és a társadalmi éle-
tünkért. "Szeresd felebarátodat,
mint önmagadat"; akkor a jó vi-
szony fennmarad közöttünk teljes
életünkön keresztül.

—Vasas József.

HA AZ ISTEN mindenütt jelen
van, akkor miért kell templomba
járni? — kérdezte valaki. Barátom,
— felelt a másik, — az egész levegő
tele van vízpárával, de aki inni akar,
az a kuthoz megy.

AKI mást becsül, magát becsüli
meg!

MINDEN erő az alázatosságban
áll, miután minden kevélység: gyön-
geség!

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MErcse 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

BIZONYSÁGTÉTEL

AZ EMBERI NEM célját és rendeltetését az Ur, a mi szerető menyyei Atyánk a titokzatosság fátyolával takarja el szemünk előtt. Az, az erkölcsi-rend, — ami elhatárolja a jót a gonosztól, bünt a bűntől és amit az Ur minden emberi lénynek már születésekor beléolt, nemcsak a gondolat tisztaságával, hanem a hit meggyőző erejével is igazolja, hogy a Világteremtő és Elrendező Atya, elsősorban is Szeretet és ezért mindannyian boldogan megnyughattunk az Ő szent akaratában.

Születésünk és halálunk közötti időben, azonban az Atya szabad akaratával ruházott fel, hogy önként saját elhatározásunkból fogadjuk el Őt, mint szerető menyyei Atyánkat és kövessük azt az erkölcsi rendet, amit a világteremtések mint principiumot előírt mindennek számára.

Szabad akarattal felruházott emberi nem, azonban elfordult az Ur-tól, saját útját járva, a bűn, erkölcstelenség utvesztőjébe került. Ennek az Istentől való elfordulásnak az eredménye lett a kétségbeesés.

A mennyei Atya látva gyötrelmeinket és kétségbeesésünket szeretettel nyult felénk. Elküldötte az Ő szent Fiát, hogy a mi bűneinkért esék önkéntes áldozatul és az Ő vére hullásával szabadítson meg a kárhozattól.

A történelem folyamán számtalanszor fordult el az ember az Istentől. Bizván önerejében, csodás találmányaiban az ember úgy gondolja, hogy Krisztus nélkül, hit és kegyelem nélkül is járhatja a maga útját.

A mai időket is ilyen Istentől való elfordulás jellemzi. Azért van annyi bűn és szenvedés a világon. Az Isteni-rend helyébe az emberi-rendet ültettük. Az emberi-rend pedig nem más mint bűn, erkölcstelenség, bizonytalanság, kétségbeesés.

A mai kor emberének pogány istenei vannak. A vagyon, hatalom, önzés, élvezetek, szeretetlenség. — Cynizmus lett a világ ura.

Cynizmusnak köszönhetjük keresztyén-népek egymás elleni véres háboruit, irott és adott szónak népek, nemzetek és egyének közötti meg nem tartását, keresztyén val-

lásunk felekezetekre való tagozódását és egymással való szemben állását.

Cynizmus, hogy tudjuk a gonoszt és mégis együttműködünk vele. — Cynizmus, hogy hirdetjük a menyyei örökéletet, de mindent megteszünk, hogy ezen rövid, bűnös emberi élet földi gyönyöreit élvezhessük. — Cynizmus az, hogy fényes templomokat építünk, de sokszor nem tudunk anyagi áldozatot hozni ember-társaink tátongó sebeinek és nyomorának orvoslására.

Elfordultunk a Krisztustól és Cynizmus lett a mi új hitünk is.

Jól mondja Pál apostol az "Ember Tragédiájában", amikor a pogány Rómához szól: Hiába minden, nincs már hited a régi istenekben, kövek-ké dermedeztek. Elporlanak s új istent nem találsz, mely a salakból újra felemelne.

APOLLOS

Apostol Csel. 18, 24-28

Akárcsak az Ő-szövetségben váratlanul lépett fel Isten csodálatos eszköze Illés, úgy is az Új-szövetségben sok áldás közvetítőjeként jelent meg Efézusban Apollos. Figyeljük meg Apollos jellemvonásait:

Apollos származását illetőleg Ábrahám magvából való volt. Alexandria városában született, ahol a hetven hires biblia fordító lakott és dolgozott. Valószínű ő ezekkel a bölcsékkal találkozott. Mennél hamarabb ismeri az ember az Írásokat annál jobb.

Nemes jellemű, tehetséges férfi volt. Kevés szavakkal sokat mond róla az Írás. Ékesszólású, mély gondolkodású férfi volt. E két talentum nincsen mindig együtt. A zsidók két nagy emberénél Mózesnél és Pálnál sem volt meg. II. Mózes 4:10, II. Kor. 10:10. Apollos azonban mindkettővel rendelkezett.

Az Írásokban tudós férfi. 24. v. Aki nem otthonos az Igében, az sohasem lehet jó igehirdető. Az igében való jártasság volt a titka, Apollos eredményes munkájának. 28. v. Az

Igen a Cynizmus istene csak salak-ká teszi az embert és útja a "rut kétségbeesés".

A mai kor emberének vissza kell térni a Krisztushoz.

Krisztus az igazi és egyedüli boldogság forrása.

Az Istenhez-vezető utnak előfeltétele, hogy az ember belülről megvilágosodjék. Belső megvilágosodás az igazi bölcsesség alapja.

Elsősorban is meg kell ismernünk önmagunkat és a környező világot helyesen kell értékelnünk.

A tudás önmagában nem ér semmit, hiuságok hiusága, ha nem párosul erényes étellel.

Erényes élet pedig nem más, mint Krisztus elfogadása személyes megváltónkül, engedelmeskedni tanításainak és gyakorolni a szeretetet és mások terheinek hordozását.

Dr. Patkó András
bemerítése előtt.

írásokból bebizonyította a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus.

Megtanulta az Urnak útját. 25. v. Apollos János tanítványa volt. Keresett tudott az Ur Jézusról magáról. Mint János, ő is az eljövendő Messiást prédikálta és megkívánta a néptől a bűnbánatot. S mivel János keresztségével keresztkelgett meg, nem ismerte a pünkösddöt. De most már annak is a birtokába jutott Efézusban.

Igen bátor férfi volt. 26. v. Nem félt emberektől. Még a zsidók ellenvetésétől sem, hanem logikus okfejtéseivel meggyőzte őket.

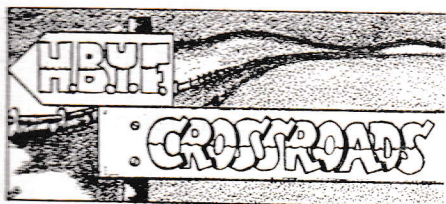
Alázatos volt. Mert szívesen tanult egyszerű emberektől, vágyott többet tudni és jobban tanítani.

Fáradhatatlan volt a szolgálatban. 27. v. Efézusból Korintusba ment és ott is dolgozott. Ebből azt látjuk, hogy senkit sem kell elítélni, ha eleinte nem is áll az Írás teljes ismeretében.

Tanítani kell a népeket! És ha az igazság ismeretébe jutnak Isten áldott eszközei lesznek.

—Bretz Emil.

AZ IGAZI bűnbánat soha nem jön későn, de megeshetik az, hogy el-késünk, ha nem sietünk!

HUNGARIAN BAPTIST YOUTH FELLOWSHIP

President: Zoltan J. FODOR, New Brunswick, N. J.; Vice President: James ORBAN, Cleveland, O.; Secretary: Barbara KURTZ, Passaic, N. J.; Treasurer: Richard STEG, Bridgeport, Conn. Adviser: Rev. Walter BIKACSÁN, New Brunswick, N. J.

TOMORROW'S WAY

I know not if tomorrow's way
Be steep or rough;
But when his hand is guiding me,
That is enough.
And so, although the veil has hid
Tomorrow's way,
I walk with perfect faith and trust,
Through each today.
The love of God has hung a veil
Around tomorrow
That we may not its beauty see
Nor trouble borrow.
But, oh, 'tis sweeter far, to trust
His unseen hand,
And know that all the path of life,
His wisdom planned.

—Author Unknown.

YOUR GREATEST THOUGHT

Daniel Webster was at one time considered the greatest living American. He was great as attorney, orator, statesman, leader of men. Also he was a candidate for the Presidency.

The story has more than one version, but it was something like this: A select banquet was made in honor of the great man. Only 25 were present, but these, leaders of the nation—judges of the Supreme Court, eminent Senators—and others.

When seated at the table, one man, probably expecting to get a discussion of some subject of state, asked the honored guest, "What is the greatest thought that ever entered your mind?"

Answered Webster, "The greatest thought that ever entered my mind is the thought of my responsibility to my God." Having said this, he wept, excused himself from the

table, and went into an outer room the better to get control of his emotions. When returned to the table, he discoursed for half an hour upon "a man's responsibility to his God."

If men may be judged by the importance of the things to which they give attention—and this is possible—then here is one measure of Webster.

But as to ourselves, what are our greatest thoughts? It is too bad if

we are chiefly occupied with the cheap or the trivial, or even with the commonplace—though these things are always present with us. These subjects are enough and big enough for creatures which have no immortality. But we are different.

What is the greatest thought that ever entered your mind? Does it dominate your whole life? It should.
—Free Methodist.

BIBLIAI KERESZTSÉG MAGYARORSZÁGON

(Igaz történet)

Alig mult egy esztendeje, hogy az alábbi eset történt. Vannak a hívők életében viharok, de az Ur ígérete áll: "Íme én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig." És az is áll, hogy a közsiklára épült anyaszentegyházon még a pokol kapui sem vesznek diadalt. A külső körülmények — ha fájdalmasak is — nem ártanak a hívőknek . . .

Körülbelül 20 évvel ezelőtt egy kereskedő testvér járta a falukat. Áruvásárlás közben az Ur tett bizonyosságot és egy a hegyek között lakó férfi megtért és ezzel a faluban misszió munka indult el. Öt évvel ezelőtt e faluban kb. 20 hívő lélek egy nagyon szép imaházat avatott.

E faluba kaptam meghívást keresztség alkalmával tartandó igeszolgálatra. Már a megközelítő autóbusszon hallottuk feleségemmel, hogy a helybeliek hívőverést terveznek vasárnapra. És mikor a diakónus testvérhez értünk, ő is elmondta, hogy a hívők ellenségei nagy támadást készítenek a hívők ellen. — Esti áhítaton az Urra bízunk magunkat . . .

Másnap, vasárnap, a délelőtt nyugalomban telt el. De nem így a délután. Éppen az Igét szoltam, amikor egy falubeli asszony berontott és olyan kiabálást rendezett, hogy abba kellett hagyni a prédikációt. A terv az volt, hogy ez a nő kiabál, mást nem lehet tenni, mint erőszakkal kitenni és ez pedig a kint álló gonosz indulatu emberek részére jó ürügy lett volna a hívőverésre. De Isten nem hagyta népét . . . Az ut-

cán egy falubeli nem hívő asszony ment, meghallotta a nagy kiabálást, bejött az imaházba és olyan erővel ragadta meg a kiabálót és húzta ki az imaházból, hogy az még ellenkezni sem tudott. Így az imaházban csend lett és folyt az istentisztelet tovább . . . De nem sokáig. Most a férfiak, javarészt fiatalok jöttek nagy zajjal az imaház elé. Ekkor egy, a faluból elköltözött férfi testvér ment ki és komoly szavakkal beszélt az ifjakhoz, akiket mind személyesen ismert. A fiatalok elmentek, de megbeszélték, hogy a hívőverést az esti összejövetelre halasztják. De Isten itt is megőrizte övét. A helybeli lelkipásztor úgy intézkedett, hogy az esti összejövetelt röviden tartsuk; mielőtt a fiatalok a mozielőadásról kijönnének, befejezzük. Ez nagyon bölcs intézkedés volt, mert valóban a moziból egyenesen az imaház elé jött a rosszindulatu sereg, de — az imaház sötét volt; a hívők már otthonaikban voltak, zárt ajtók mögött . . . Így a hívőverésből csak annyi lett, hogy egy hitetlen férj úgy ütötte meg akkor kereszttel feleségét, hogy az a földre zuhant. Majd ismét megverte, úgy, hogy testvérnőnknek el kellett hagynia otthonát. Így hívták haza gyermekei. De ma, illetve már eljövételük előtt, a hívő feleség a férjével együtt olvassa az Igét és imádkoznak is együtt . . . A testvérnő életével megnyerte férjét . . .

Hogy milyen nagy hatalma van a Sátánnak, mutatja az alábbi eset. Az imaház háttámláján kis patak folydogál, itt a hívők a vizet elzár-

ják és így összegyűl a víz és itt tartják a keresztséget. Így tették csendesebb időkben. De most medencét készítettek az imaházban, de a patakot most is elzárták és onnét hordták be a vizet a keresztséghez. Éjjel 2 órakor egy testvér ment az imaházhoz, hogy az imaházat őriző társát felváltsa. Odaérve, a kis patak felől különös zaj ütötte meg fülét. Odament és megdöbbenve egy ismerőst pillantja meg.

— Mit csinál itt, szomszéd? — kérdi.

A szomszéd nevet:

— Készítem a vizet a keresztséghez, he-he . . . Ebben a vízben aztán kereszteltethetnek, he-he-he.

(Azt tette, hogy udvaráról az álatok alól kihordott trágya levét lefuvarozta és beleöntötte az elrekesztelt patakocskába.)

— Hát érdemes ezért fáradni? — szomszéd?

— Érdemes hát, he-he-he.

— De szomszéd, a keresztség az imaházban lesz és a vizet is már behordtuk — mondja testvérünk. Csak a gátat még nem vertük szét . . .

A szomszéd dühösen indult hazafelé . . .

—

Igy őrizte meg Isten népét e hegyek közti kis faluban.

Isten nagyon megáldotta 1955-ben a magyar hívőket . . . Igen sok helyen volt keresztség . . . Pedig nincs még egy lapjuk se; a négy hívő ujságból (Békehirnök, Hajnalcsillag, Kürt, Olvasd) egy se maradt. Nem engedélyezték. De a hívők mégis hüek az Urhoz és az Ur a hűséget áldja meg . . . Nem adták el hitüket egy tál lencséért se a prédikátorok, se a diakónusok, de még a gyülekezeti tagok sem . . . És "Isten szemei a hűségeseken forognak . . ."

—Fülöp Árpád.

A BŐVITETT MONDAT

Tanító: Móricka, mondj nekem egy bővített mondatot.

Móricka: A ló, a ló, a ló . . . huzza a kocsit.

Tanító: Jó, most tedd a mondatot a parancsoló módba.

Móricka: Gyi, te fakó!

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

CLEVELAND SHAKER-TÉRI GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

Pünkösöd ünnepét újra örvendezéssel ülte meg a gyülekezetünk népe. Este négy lélek keresztkedett meg. Négy lélek, négy Isten kutató, kik megcsömörlöttek a sok hánya-veti életben és most már leszámoltak a multtal. Fogadást tettek az új életre, a reménységre. Kivánjuk, az Isten legyen életük minden útján kísérő, kinek nevében megkeresztelkedtek.

Sok volna róluk külön-külön írni, hisz mindenki mögött van valami, ami tanulságos. De a tiszta élet utáni vágy mindig meg volt bennük. Az elhatározásig ezer kísértés jött közbe, hisz az ördög is akarja tartani a magáét. Nem ereszti el egykönnyen őket s ilyenkor, mikor Krisztus mellett lelkek döntenek, nagyon szégyelheti magát.

Egy fiatalemberrel kell, hogy valamit mondjak. Ő árva volt. De szerető lelkek felfogadták. Nevelték. Jött a háború és menekülés. A gyerek elszakadt. Most, mikor a magyar föld újra vérbe borult, alka- lom nyílt neki fogadott szülei után Amerikába jönni. Így is lett. Öröm öröm után jött s a fiatalember lemondott eddigi szokásairól és elfogadta Krisztust személyes Megváltójául. Megható könnyes bizonygatót hallottunk Rev. Bretz Emil lelkipásztorunktól, aki ezt a nem mindennapi történetet oly gyönyörűen vázolta.

Egy másikról azt szeretném megírni, hogy menekült lett ő is, mint annyi sok ezer társa. Szülei otthon vannak. Abban egyeztek meg, hogy napnak bizonyos szakában ők otthon és a fiu itt elvonul és a maguk csöndességében, távol sok ezer kilométerre egymástól, egymásért imádkoznak. Így fogadta el ő is Krisztust. Isten legyen velük otthon és velünk itt, ki mindig helyreigazítja azokat, amiket végső lények, az emberek félrevisznek.

ÓHÁZAI LEVELEK

Van abban valami megható és mély valóság, hogy gyülekezetünk több és több levelet kap azoknak hozzátartozóitól, kiknek sikerült hozzánk kerülni. A hálás szívek mélységes szeretettel köszönik meg a gyülekezetnek, vezető lelkipásztorának, az egyeseknek azokat a jókat, amiket tettek gyermeikért, hozzátartozóikért. Érdemes jót tenni, mondhatni még mindig ez a legjobb befektetés az emberiéletben, mert ennek jutalma kettős. Először Isten nem hagyja viszonzás nélkül, másodsor Ő így kívánja és szereti, ha az Ő kicsinyeit gyámolítjuk, segítjük. Második jutalomnak oly értéke van, amit megfizetni nem lehet.

GYÁSZ

Dobra Gáborné testvérnőt kísérte utolsó útjára a gyülekezet. Békésgyulán 1888

február 12-én született. Gyülekezetünknek 47 éven át volt tagja. Utóbbi fél évben sokat szenvedett. Végül az Ur jónak látta hazahívni. Gyermekei könnyes szemmel mondtak néki utolsó "istenhozzádott".

A gyásszal sujtott férje, Dobra Gábor tv. jóbi megadással viselte el a roppant veszteséget s így mondta volt "Az Ur adta, az Ur elvette, áldott legyen az ő neve".

DETROIT, MICH.

Örömmel és Isten iránti hálával közöljük, hogy a detroiti gyülekezetünk 14 magyar menekült testvérünket és honfitársunkat vette pártfogásba. Ezek között vannak lelki Testvéreink is, akik áldásos munkát végeznek gyülekezetünkben. Junius 16-án, apák-napján, Pintér Sándor menekült magyar és lelki testvérünk vezetésével a "Tékozló Fiu" című csoport előadással gazdagították az alkalmi programunkat. Köszönettel fogadtuk.

Csecsemő bemutatás. Egyik menekült barátunk, névszerint Doron László és neje hozták újszülött Amália-Julianna 10 napos gyermeküket az Ur házába, ahol gyülekezetünk pásztora rövid alkalmi beszédet mondott s az Urnak imádsággal mutatta be e kis gyermeket. Megható volt e jelenet. Kivánjuk Isten áldását e kedves családra.

ANYÁK NAPJÁT ÜNNEPELTÜK BUENOS AIRES, ARGENTINÁBAN

Május 12-ike előtti napok is változatosak voltak. Előkészületek történtek az Argentin testvérek 49-ik Országos konvenciójuk megtartására. Ez minket is érint, mert köztük élünk és szükség esetén pártfogásért fordulunk hozzájuk. — Most pedig egész rendkívüli esetek is adták elő magukat. Budapestről levelet kaptam Szabó testvértől, aki tájékoztatót az otthoni testvéreink helyzete felől, s ezután beszéltem az itteni konvenció elnökével, aminek eredménye az lett, hogy körlevelet küldtek az itteni Baptista gyülekezetekhez, támogatásukat kérve Magyarországi testvéreink javára. Több gyülekezet már küldött is hozzánk pénzt vagy ruhát, amit a nagy konvención megköszöntem és kértem a további támogatást. És még az a megtiszteltetés is ért, hogy a Konvenció lelkielőkészítő gyűlésén megtartott beszédek egyikére engem kértek fel s így az előttem elhangzott két előadás után, csekélységgem keresztlül dicsőült meg az "ÖNMAGÁT MEGTAGADÓ JÉZUS". Itt találkoztam egy testvérrel, aki már 30 éve él Argentínában, de tőlünk 1300 km. távolságban. Neve: Juhász De-meter. Nagyon meghatott, amikor sok argentin között a mi kedves magyaros köszöntésünkkel nyújtotta felém a kezét: "AZ UR ÁLDJA MEG KEDVES TESTVÉR!" Eddig csak a feleségemmel beszélünk magyarul, gondolva azt, hogy kívü-

lünk senki nincs magyar. A konvenció alatt többször találkoztunk, vendégül is láttuk, az Anyáknapi ünnepélyen pedig ő is részt vett, sőt rövid beszédet is tartott, melyet kérésünkre magyarul kezdett, de aztán spanyolra tért át, mivel nehezebb lett a magyar szavak összeszedése.

A megszokott órában, délután fél négykor kezdtük ünnepi istentiszteletünket. Az egyébként is szépen berendezett imaházunkat fehér és piros székfűvel díszítettük fel. A szószék fölött krizantimból kirakva könnyen látható betűkkel ez a két szó volt olvasható: ÉDES ANYÁM, melynek meglátása is nagy hatást váltott ki sokaknál. Áldásos igehirdetésünk alatt, melyet Pél. 31:10-31 alapján tartottunk, jellemezvén az ÉDESANYÁKAT, könnyeztet mindenkét a prédikátorral együtt. Beefejezve az istentiszteletet, kellemes hangulat alatt hallgattuk a műsoros előadást. Alkalmi szavalkatok voltak magyar és spanyol nyelven, sőt mivel Szunyog Gizike brasiából nálunk volt vendégségben, portugál nyelven mondta el egyik szavalkatát nagyszerű rátermettséggel. Közben zongorajáték, szóló és duett énekek emelték a hangulatot. S amikor a boldogságtól duzzadó kebellet az ünnepélyt bezártuk, a "VÉR HÁZASPÁR SZOBÁBAN" gyülekeztünk és vidám társalgás közt tejeztünk egy ideig. Én ugyancsak élveztem a kb. 70 személyből álló gyülekezetet.

Gondolatom visszaszállt arra az időre, amikor megkezdtek az itteni munkát. — Amikor még csak 6-8-an jöttünk össze. Egyik testvért midőn megkérdeztem: hogy érzi magát a testvérő? — kedves mosollyal ajkán így válaszolt: "Nincs egy szavam se. Csak örülni tudok." Egy testvér hozzám lépve így szólt: "Molnár testvér! Nemsokára kicsi lesz az imaház." De ez is csak az örömmámornak tudható be, mert attól még messze vagyunk.

Kitartó imádkozásra és odaadó munkára van szükség továbbra is és ha mi ezt a rántartozó két fontos feladatot betöltjük, a Szentlélek is elvégzi az ő munkáját. Zugását halljuk és ma már azt is tudjuk, hogy honnon jön, csak azt nem, hogy "hová megy". De a lényeg nem is azon van. Amikor Isten Ábrahámot rokonai közül kihívta és ugyanakkor irányította, nem tudta hová megy. De az Ur tudta és Ábrahámnak ez elég volt. Ő tudja általában az "igazak útját, a gonoszok útja pedig elvész."

Molnár Antal
Av. Caseros 656,
Buenos Aires, R. Argentina.

ELETERŐSEK leszünk, ha Isten akarata alá vetjük magunkat; életvidámak leszünk, ha a magunk szolgálatától megszabadulunk, de szabadok csak akkor leszünk, ha szertében egymásnak szolgálunk!

A legrövidebb Bibliai Kalauz

HA GYÁSZOD van, olvasd János ev. 14-et
HA ÜLDÖZNEK, a 27-ik zsoltárt;
HA BÜN terhel, az 51. zsoltárt;
HA GOND gyötör, Mt. 9:10-34;
HA TEMPLOMBA mégy, a 84-ik zsoltárt;
HA VESZEDELEMBEN vagy, a 91 zsolt.;
HA LEVERT vagy nagyon, a 34-ik zsolt.;
HA UGY ÉRZED, hogy Isten messze van, a 139-ik zsoltárt;
HA BÁTORSÁGOD megfogytokozik, Esaiás 40-et;
HA GYÜMÖLCSÖZŐBB életet kívánsz, a János 15-öt;
HA KÉTSÉGEK gyötörnek, János 7:17-et;
HA ELHAGYATOTTNAK érzed magad s félsz, a 23-ik zsoltárt;
HA ISTEN ÁLDÁSAIRÓL megfeledekezel, a 103-ik zsoltárt;
HA JEZUS SZIVÉBE akarsz hatolni, a Mt. 5-t;
HA KOMOLY KERESZTYÉNSÉGRE törekszel, Jak. 1:19-27-et;
HA HITED gyengül, Zsidók 11-et;
HA ERŐRE és bátorságra van szükséged, Róma 8:31-39-ig;
HA MUNKÁDRA aggódva nézel, József 1-et;
HA A VILÁGOT tulbecsülsz, a 90. zsolt.;
HA LELKI békére vágyódsz, Mt. 11:25-30-ig;
HA NEM VAGY biztos üdvösségedben, Róma 8:1-30-ig;
HA A BOLDOGSÁG titkába akarsz bepilantani, Kol. 3:12-17-ig;
HA MUNKÁBA VAGY UTRA indulsz, a 121 zsoltárt;
HA MÁSOKRÓL keserű szavakat mondtál, vagy akarsz mondani, Kor. I. 13-at;
HA MÁSOKKAL BÉKÉBEN akarsz élni, Róma 12-öt;
HA AZ UR JEZUS imádságának titkát akarod tudni, Lk. 11: és Mt. 6-ot;
FŐKÉPPEN pedig kövesd Zsoltár 119:11-et: Rejtsd állandóan szivedben a te Istenednek beszédét!

ARATÁS IDEJE A VILÁGON

A világ különböző buzatenmő részein az aratás ideje a következő:

Január: Ausztrália, New Zealand, Chile és Argentina.

Február és Március: Kelet-India és Felső-Egyiptom.

Április: Alsó-Egyiptom, Siria, Cyprus, Perzsia, Kis-Ázsia, India, Mexico és Cuba.

Május: Algír, Közép-Ázsia, Kína, Japán, Marocco, Texas és Florida.

Junius: Törökország, Görögország, Olaszország, Spanyolország, Portugália, Dél-Franciaország, California, Oregon, Louisiana, Mississippi, Alabama, Georgia, Cardina, Tennessee, Virginia, Kentucky, Kansas, Arkansas, Utah, Colorado és Missouri.

Julius: Ausztria, Bulgária, Magyaror-

szág, Románia, Dél-Oroszország, Németország, Svájc, Franciaország, Dél-Anglia, Nebraska, Minesotta, Wisconsin, Iowa, Illinois, Indiana, Michigan, Pennsylvania, Ohio, New York, New Jersey, New England és Felső-Canada.

Augusztus: Belgium, Hollandia, Anglia, Dánia, Lengyelország, Alsó-Canada, Columbia, Manitoba és Dakota.

Szeptember és Október: Skócia, Svédország, Norvégia és Észak-Oroszország.

November: Peru és Dél-Afrika.

December: Burma.

KERESZT. — A golgotai kereszt az a palánk, amelyen az élet hajótöröttjei a földi lét hullámverésén át, a mennyei partra menekülhetnek.

A Kereszt, az atyai házra kifüggesztett lámpa, amely világít, hogy a tékozló fiuk haza találjanak.

A hit rugalmas isteni erőt kölcsönöz, — a hitetlenség lankadtá tesz és elbágyaszt.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1213 1/2 West 88th Street,
Los Angeles 44, Calif.

MENHÁZ ÉS ARVAÜGYI pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG
69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG

pénztárosa:

RICHARD STEG
6953 — 150th St.,
Long Island, N. Y.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Mrs. Barbara KURTZ
252 Brook Ave.
Passaic, New Jersey